

En støtte- og kontaktperson er omfattet af såvel straffelovens som forvaltningslovens *tavshedsbestemmelser*, hvis vedkommende er kommunalt ansat – uanset om arbejdet udgår direkte fra kommunens forvaltning eller institutioner, eller hvis kommunen har udliciteret støtte- og kontaktpersonarbejdet til en selv-ejende institution, hvormed kommunen har indgået driftsoverenskomst.

For frivillige støtte- og kontaktpersoner gælder alene straffelovens bestemmelser.

Erfaringerne fra forsøgsordningen viser, at reglerne om tavshedspligt ikke i det daglige arbejde synes at volde store problemer, primært fordi brugeren giver sit samtykke. Men erfaringerne pointerer nødvendigheden af, at støtte- og kontaktpersonerne kan tolke reglerne om tavshedspligt liberalt i overensstemmelse med lovens intention – nemlig til varetagelse af den sindslidende interesse.

Dette skal ses i sammenhæng med, at støtte- og kontaktpersoner har efterspurgt en *tavshedsret*, hvorved skal forstås, at støtte- og kontaktpersonen ønsker at have ret til at undlade at videregive oplysninger. En sådan *tavshedsret* kan være afgørende for, om der opnås tillid og kontakt mellem den sindslidende og støtte- og kontaktpersonen.

Spørgsmålet om støtte- og kontaktpersoners tavsheds- og notatpligt m.v. vil blive behandlet i den kommede vejledning.

Socialministeriet er desuden ved at udarbejde en generel vejledning om tavshedspligt på voksenområdet.

Spørgsmål 4:

Kan man forestille sig, at støtte- og kontaktpersonen også kan fungere som bistandsværge/patientrådgiver?

Svar:

Justitsministeriet oplyser, at udgangspunk-

tet er, at man efter straffelovens § 71 og psykiatrilovens § 25 kan få beskikket den person, man ønsker som bistandsværge eller patientrådgiver. Dette vil således også kunne være en person, der er støtte- og kontaktperson efter den foreslåede ordning.

I nogle tilfælde vil dette dog ikke være muligt, f.eks. hvis den ønskede person er ansat på det psykiatriske sygehus, hvor den pågældende er indlagt, jf. § 1, stk. 4, i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 32 af 17. januar 1995 om patientrådgivere og bistandsværger.

Jeg kan henholde mig til det af Justitsministeriet oplyste.

Spørgsmål 5:

Hvad skal støtte- og kontaktpersonen være beskæftiget med, hvis den sindslidende i en længere periode er indlagt på hospital?

Svar:

På grundlag af en vurdering af erfaringerne fra de allerede eksisterende ordninger er det skønnet, at en støtte- og kontaktperson på fuldtid – efter en opstartperiode, hvor en del af ressourcerne primært anvendes på etablering – efterhånden vil kunne påregnes at have et gennemsnitligt antal brugerkontakter på 10. Under en brugers længerevarende indlæggelse på hospital vil det være muligt at anvende ressourcerne på en anden bruger.

Hvad angår spørgsmålet om at kunne fortsætte kontakten, bør det være muligt for støtte- og kontaktpersonen at bevare kontakten under vedkommendes indlæggelse.

Som nævnt i besvarelsen på spørgsmål 4 kan støtte- og kontaktpersonen fungere som bistandsværge eller patientrådgiver for den sindslidende, hvis vedkommende er indlagt under sådanne vilkår, at den pågældende får en patientrådgiver eller bistandsværge.